नाकपबीजानांक्षेत्रभूतां दानवैःकामकोधाद्यैरभिसंस्तीणांसिवतोव्याप्तां ॥ १ ॥ १ १ ॥ १ १ ॥ १ १ ॥ वराह्रकिषणंवरंचतदहभ्वेतिव्युसर्घाश्रेष्ठकतुर्योगःतत्रकषितुंआविभीवितुंशीलमस्यतं अहःश एवं त्यास्यम पूर्वकंकक्ष्मां ध्यायतः पुरुषस्यां तराविभूतः कष्णोरद्धतान्कामा 三 8 三 = 8' = ३७॥ इतिशाति•मो०नै•भा•अष्टाधिकद्विशततमोऽध्यायः॥ २०८॥

इतिश्रीमहाभारतेशाति॰मोस्र॰प॰ दिशास्त्रास्त्रकंनामअधायिकदिशततमोऽध्यायः ॥ २०८॥ |पाज्यधिसत्पप्राकम॥ श्रोत्मि-द्यामिकात्ह्यैनकष्णमव्ययमीत्यरं ॥ ९ ॥ यचास्यतेजःसुमहद्यचकमपुराकृतं ॥ तन्मेस् यातोमार्कहेयाश्रमेस्थितः॥तत्रापश्यमनिगणान्समासीनान्सहसशः॥ ४॥ ततस्तेमधुपकेणपूजांचकुरथोमयि॥प्रतिगृत्यचतांपूजांप्रत्यनंद्रस्थीनहं॥ ॥ ५॥ कथैषाकथितातत्रकस्थवेनमहर्षिणा॥ मनःप्रत्हादिनीदिव्यांतामिहैकमनाःश्रणु॥६॥ पुरादानवमुख्याहिकोथलोभसमन्विताः॥ बलेनमत्ताःशतशो नरकाघामहासुराः॥आतथेबचान्येबह्बोद्।नवायुद्दुर्मदाः॥नसहंतेस्मद्वानांस्ह्यद्भितामनुत्तमां॥८॥दानवैर्घमानास्तुदेवादेवष्यस्था॥नश्मित्ति रिगजन्विश्मानास्ततस्ताः॥९॥ घथिबीमार्तस्पांतेसमपश्यन्दिबौक्सः॥ दानवैरभिसंस्तीणां घोरहपैमहाबलैः ॥१०॥ भारातांमप्रद्धांचद्धःखितांसंनिम् जातीं॥ अथादितेयाःसंत्रसाबह्याणमिद्मबुवन् ॥ ११ ॥ कथंशस्यामहेबह्यन्वैर्भिमद्नं॥ स्वयंभूस्तानुवाचेदंनिस्छोत्रविधिम्या ॥ १२ ॥ तेवरेणा भिसंपन्नायलेनचमदेनच॥ नावयुध्यंतिसंमूढाविणुमव्यक्ट्शनं ॥ १३॥ वराहहापणंदेवमधृष्यममरेराप॥ एषवेगेनगलाहियत्रतेदानवायमाः॥ १४॥ अंतभूमिगताघोरानिवसंतिसहस्रशः॥शम्यिष्यतिन्द्रुत्वाजहषुःसुरसत्ममाः॥ १५॥ततोविष्णुमहातेजावाराहंरूपमास्थितः॥ अंतभूभिंसप्रविस्यजगा ॥ तिर्यग्वोनिगतोहपंकथंयास्तिवान्यभः॥ केनकार्यनिसगँणतमास्याहिमहाबल ॥ ३ ॥ भीष्मउवाच मदितिजावात ॥ १६ ॥ द्वाचसहिता:सवेदेत्या:सत्वममानुषं ॥ प्रसत्यतरसासवैसंतस्यु:कालमाहिता: ॥ १७ ॥ हान्त्रजेन् ॥ ३७॥ पितामहमहा म्च्यतेसर्वपापेश्यःस्वस्तिमांश्वग वियातत्त्रंबृहित्वंपुरुषपंभा। २ य्थिषिरउवाच

ब्दस्पकतुवाचित्वेअन्हःस्वःकतावित्यादिषुद्धं दानवाःकामकोघाद्यः ॥ १४ ॥ अंतभूमिगताःदेहस्थाः ॥ १५ ॥ विष्णुःसत्वं वाराहंयागात्मकं ॥ १६ ॥ सत्वंसत्वगुणंविष्णुं अमानुषंदित्यं व्यवहिता दिमाहकलात् संतस्धुःनाशंगताः संपूर्वस्यतिष्ठतेःसमाप्तिवाचित्वात् ॥ १७॥